

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6Csp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7922200781
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Mati
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2022:7922200781.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudkyňa JUDr. Simona Mati, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., IČO: 36715352, so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanému: D. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., v konaní o zaplatenie 8. 632,88 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť sumu 5.231,42 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.231,42 Eur od 27.07.2019 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,18 % proti žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 24.2.2022 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 8. 632,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.07.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca oprel svoj nárok o Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.2.2017, na základe ktorej právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, poskytol žalovanému pôžičku vo výške 9.000 Eur ako bezúčelový spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v 120 mesačných splátkach v sume po 154,03 Eur, a to až do zaplatenia celkovej sumy 18.483,60 Eur. Nakoľko však žalovaný svoj dlh riadne a včas nesplácal, žalobca pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru.

2. Súd doručil žalovanému žalobu spolu s prílohami a s uznesením s výzvou, aby sa k nej v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyjadril. Žaloba bola žalovanému doručená listinnou formou do vlastných rúk, no k žalobe sa nevyjadril. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené listinnou formou do vlastných rúk, no na pojednávanie sa nedostavil. Žalobca súhlasil s rozhodnutím súdu v jeho neprítomnosti. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu.

3. Napriek tejto skutočnosti súd má ex offo povinnosť preskúmať uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistiť jej súlad s právnymi predpismi.

4. Súd vykonal dokazovanie písomnosťami predloženými žalobcom, a to: Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.2.2017; Predžalobná upomienka zo dňa 26.05.2019; Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.07.2019; Prehľad splátok a úhrad; Notárska zápisnica sp.zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017; a zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.2.2017 súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu, t.j. spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, poskytol žalovanému tzv. bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 9.000 Eur, ktorý mal žalovaný splácať v 120-tich mesačných splátkach po 154,03 Eur. Medzi stranami bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba 17,90%, RPMN bolo určené vo výške 17,90 % pri priemernej hodnote RPMN vo výške 8,99 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli stanovené vo výške 18.483,60 Eur a termín konečnej splatnosti úveru 20.02.2027. Súčasťou Zmluvy bol aj splátkový kalendár s rozpisom splátok od dátumu 20.02.2017 do 20.02.2027.

6. Z Notárskej zápisnice sp.zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 súd konštatuje, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35923130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, zanikla na základe projektu rozdelenia zlúčením, pričom nástupníckou spoločnosťou sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov VÚB, a.s., IČO: 31320155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava.

7. Z Predžalobnej upomienky zo dňa 26.05.2019 súd konštatuje, že žalovaný bol vyzvaný na úhradu nedoplatku vo výške 390,23 Eur na základe splátky, s upozornením, že pokiaľ nedôjde k úhrade dlhu v lehote do 5.7.2019, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť. Následne veriteľ úver zosplatnil až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti tej nezaplatenej splátky, ktorá viedla k celkovému zosplateniu dlhu.

8. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 21.7.2019 súd konštatuje, že nakoľko žalovaný dlh špecifikovaný v predžalobnej upomienke neuhradil ani v dodatočnej lehote dlhšej ako 30 dní, veriteľ úver zosplatnil. Žalovaný bol súčasne vyzvaný na úradu dlhu vo výške 8.634,00 Eur.

9. Z Prehľadu splátok a úhrad súd konštatuje, že žalovaný uhradil z úveru celkovo sumu 3.768,58 Eur. Poslednú splátku vo výške 154,03 Eur vykonal žalovaný v prospech účtu veriteľa dňa 11.02.2019. Splátku splatnú dňa 20.3.2019 už neuhradil.

10. Po prevedení dokazovania súd právne uzatvára:

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

18. Podľa § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 veta druhá OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964Zb.) neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964Zb.) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný vznik záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému za zmluvne dohodnutých podmienok. Tento vzťah súd vyhodnotil ako spotrebiteľský, nakoľko Zmluvu zo dňa 20.2.2017 uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba nekonajúca v rámci obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy bude mať súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole jednak z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj kontrole z hľadiska splnenia podmienok podľa § 54 písm. a) OZ. V zmysle predmetného ustanovenia totiž premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Súd mal na základe žalobcom predložených dôkazov preukázať, že žalovaný mal poskytnutý úver splácať mesačnými splátkami po 19 Eur vždy k 20.dňu v mesiaci, pričom podľa prehľadu splátok a úhrad žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 11.2.2019 v sume 154,03 Eur. Takto nasledujúcu splátku mal uhradiť k 20.03.2019, no žalovaný už žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradil.

29. Súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyjadrený v uznesení Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/202/2019 zo dňa 20.11.2020 v zmysle ktorého: „Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká ihneď dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynie ani premlčacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatiť úver (dlh) s odkazom na ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ s tým, že „premlčacia doba predčasne zosplateného dlhu (§ 565 OZ) zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na ust. § 53 ods. 9 OZ až uplynutím 3 mesiacov od zročenosti splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu“ (Zápisnica z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach zo dňa 22.10.2020).“ V predmetnom konaní na základe vyššie uvedených skutočností mohlo prvýkrát dôjsť k uplatneniu práva dodávateľom podľa § 565 OZ po 20.06.2019 (presnejšie od 21.6.2019 do 20.7.2019), t.j. po 3 mesiacoch od splatnosti tej nezaplatennej splátky žalovaným, na základe ktorej veriteľ dňa 21.7.2019 zosplatiť celkový dlh žalovaného (t.j. splátky splatnej dňa 20.3.2019), a teda tento moment bude rozhodujúci aj pre začiatok plynutia 3 - ročnej premlčacej lehoty pre zosplatený úver. Nakoľko v predmetnom konaní bola žaloba žalobcom podaná dňa 24.2.2022, súd v zmysle vyššie prezentovaného právneho názoru nepovažoval nárok žalobcu za premlčaný. Neušlo však pozornosti súdu, že dodávateľ o jeden deň prekročil lehotu na mimoriadne zosplatenie úveru s poukazom na § 565 OZ.

30. Súd považuje za nespornú skutočnosť, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver spoločnosťou Consumer Finance Holding, na základe zmluvy č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 20.02.2017 na základe ktorej poskytol žalobca resp. právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 9.000,-. Žalobca v žalobe uviedol, že do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej sumy celkovo sumu 3.768,58 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný po obdržaní žaloby túto skutočnosť nespochybnil ani sa k nej žiadnym spôsobom nevyjadril, považoval súd uvedenú skutočnosť za nespornú s poukazom na § 151 ods. 1 CSP. Po preskúmaní zmluvy, ktorá je základom sporu, však musí konštatovať, že v časti 3 s názvom Pôžička uvedenej zmluvy je uvedená celková výška a mena úveru v sume 9.000,- Eur, splátka 154,03 Eur, priemerná hodnota RPMN 8,99 %, fixná ročná úroková sadzba 17,90 % a termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.02.2027, najvyššia prípustná výška odplaty 18,72 %. Odplata bola dojednaná vo výške 17,90%, prvá splátka úveru dňa 20.03.2017, RPMN vo výške 17,90 %, počet splátok 120, sadzba poistenia 0,00 % a celková čiastka, ktorú má z požičanej sumy žalovaný zaplatiť bola dohodnutá na sumu 18.483,60 Eur a teda celkové náklady spotrebiteľa podľa zmluvy sa oproti požičanej sume navýšili o viac ako 100% požičanej sumy, o 9.483,60 Eur. Súd konštatuje, že už aj z tejto prvej listiny dohodnutej zmluvy je zjavné, že celková čiastka, ktorú má žalovaný spotrebiteľ z poskytnutého úveru resp. z poskytnutej pôžičky zaplatiť veriteľovi presahuje 100% požičanej sumy, konkrétne ide o 102,68 % (celkové náklady). Z uvedeného je zrejmé, že fixná úroková sadzba dojednaná v zmluve vo výške 17,90% nezodpovedá dojednaným celkovým nákladom spotrebiteľa, pretože za dohodnutej dĺžky trvania úveru od 20.03.2017 do 20.02.2027 t.j. 10 rokov pri splátke vo výške 154,03 Eur a fixnej ročnej úrokovej sadzbe 17,90 Eur by spotrebiteľ zaplatil ročný úrok vo výške 1.611,- Eur a za celkovú dobu trvania úveru by zaplatil veriteľovi sumu 16.110,- Eur, nie teda 18.483,60 Eur ako bolo dohodnuté v zmluve. Je nepochybné, že výška fixnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj RPMN vo výške 17,90 % bola v zmluve dohodnutá nesprávne, t.z. veriteľ ju uviedol nesprávne vo vzťahu k skutočne dohodnutej výške celkových nákladov spotrebiteľa. Skutočná výška RPMN je uvedená tiež nesprávne, jej správna hodnota má byť: 16,58%. Uvedená skutočnosť má ten

následok, že podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

31. Je zároveň na mieste konštatovať, či samotná zmluva vôbec je platná v celosti s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a teda dobré mravy, keďže celková suma nákladov spotrebiteľa prevyšuje 100% požičanej sumy. V oboch prípadoch je však nepochybné, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi iba tú sumu, ktorú žalobcovi nezaplatil z požičanej sumy 9.000,- Eur, t.j. po odpočítaní 3.768,58 Eur, kde výsledná suma čistej istiny z požičaného úveru resp. z požičanej pôžičky je suma 5.231,42 Eur. Keďže sa žalovaný z touto sumou resp. so zaplatením dostal voči veriteľovi do omeškania, má veriteľ nárok na úrok z omeškania z uvedenej sumy v zákonnej výške 5%.

32. Súd vo vzťahu k výške celkových nákladov z uzavretého spotrebiteľského úveru uvádza nasledovné:
33. Civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože sa poskytuje úver pri nadvláde veriteľa za úžernú cenu úveru. Pri zjavnom využití aj ľahkovážnosti dlžníka stačí, že k využitiu nadvlády nad dlžníkom dôjde hoci len z nedbanlivosti. (rozsudok Krajského súdu Prešov z 8. decembra 2011, sp. zn. 16Co/71/2011)

34. Pre porovnanie, podľa rakúskej právnej úpravy je „neplatný právny úkon, ak niekto využije ľahkomyselnosť, stav núdze, slabomyseľnosť, neskúsenosť, alebo rozrušenie mysle niekoho iného takým spôsobom, že sebe alebo tretej osobe za poskytnutie plnenia nechá sľúbiť alebo poskytnúť protiplnenie, ktorého majetková hodnota je vo vzťahu k plneniu v nápadnom nepomere (§ 879 ABGB ods. 2 č. 4)“.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ale aj Najvyšší súd Českej republiky uzavreli, že nie každá dohoda o úrokoch pri úvere je akceptovateľná (porov. uznesenie NS SR 1MCdo 1/09, rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004).

36. Najvyšší súd Českej republiky dospel k záveru o rozpore neprimeranej ceny úveru bez ohľadu na to, či dlžník peniaze prevzal alebo rozhodoval sa dobrovoľne, keď uviedol: „Nemohou byť žiadne pochybnosti o tom, že nepriemerné vysoké úroky sjednané při peněžité půjčce sou považovány za odporující obecně uznávaným pravidlům chování (NS ČR 21Cdo 1484/04).“

37. Ak by aj súd nepristúpil na konštatovanie bezúčelového a bezpoplatkového úveru z dôvodu, že dohodnutá výška RPMN bola v skutočnosti uvedená v sume vyššej, ako po reálnom prepočte, a teda nie nevyhnutne v neprospech spotrebiteľa, celkové náklady spotrebiteľa z dohodnutého úveru predstavujú tzv. odplatu, ktorá sa posudzuje podľa Súhrnných informácií o údajoch k novoposkytnutým spotrebiteľským úverom bankami a pobočkami zahraničných bánk za posledný štvrtrok roka 2016. Uvedená hodnota je tabuľkovo vyjadrená vo výške 9,36%, v dvojnásobku 18,72%. Táto hodnota je aj správne uvedená v dohodnutej zmluve. Avšak, súd musí konštatovať, že dojednaná odplata vo výške 17,90% (správne 16,58%) sa nepochybniteľne približuje k maximálnej prípustnej výške odplaty za dohodnutý úver s tým, že aj samotná úroková miera dohodnutá v zmluve 17,90% výrazným spôsobom prevyšuje priemernú úrokovú mieru pre spotrebiteľské úvery poskytované domácnostiam pre obdobie od 5 do 10 rokov vrátane, kde táto je vo výške 8,99 % (v dvojnásobku 17,98%) pre čas uzatvorenia zmluvy. Súd je toho názoru, že takto dohodnuté podmienky zmluvy sú účelové a zámerné, s cieľom neprekročiť na desiatinné miesta dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby z úveru, ale zároveň dojednať vrátenie požičanej sumy v 102,68% výške.

38. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že predmetný úver bol dohodnutý neplatným právnym úkonom odporujúcim dobrým mravom, dvojstrannou zmluvou zvýhodňujúcou dodávateľa, ktorý dojednal so spotrebiteľom vrátenie požičanej sumy v 102,68% výške. Pri neplatnom právnom úkone sú si strany povinné navzájom vydať iba to, čo si plnili, súd teda zaviazal žalovaného na vrátenie sumy žalobcovi v tej výške, ktorú mu z poskytnutého úveru 9.000 Eur doposiaľ nezaplatil, ako aj úrok z omeškania.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Nakoľko mal žalobca v konaní čiastočný úspech v rozsahu 60,59%, a žalovaný v rozsahu 39,41% súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v ich vzájomnom rozdiely 21,18% s tým, že o výške trov konania rozhodne súdny úradník osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.